

Oponentský posudek diplomové práce

Bc. Marie Korálové

Celoživotní vzdělávání pedagogů: Cesta ke zvnitřnění potřeby sebevzdělávání a inovace
v pedagogické práci

Formální stránka:

Práce obsahuje 71 stran textu, pohybuje se tedy na dolní hranici rozsahu požadovaného fakultou. Je členěna do 4 kapitol a dále jen na podkapitoly 2. řádu. Členění je logické a odpovídá rozsahu sdělení. Autorka se v práci odvolává na 38 tištěných, 12 elektronických, 2 legislativní a 6 nespecifikovaných zdrojů. Pouze v jednom případě se odvolává na cizojazyčný text. V textu cituje sice korektně, ale na některých místech se uchyluje ke kaskádám obsáhlých přímých citací, což svědčí o menší schopnosti autorky pracovat s přímými a nepřímými citacemi (např. na s. 63,64). Seznam literatury je zpracován přehledně a s respektem vůči zahraničním citačním normám.

Co do stylistiky je způsob vyjadřování autorky místy lehce problematický (např. s. 21: „V současné teorii a praxi není jednotné vymezení dalšího vzdělávání učitelů.“ I navazující věta je nejasná, není z ní jasné kým, kde, za jakým účelem je něco použito... Na s. 22: „...došlo k novele zákona“, s. 27: vedlejší věta začíná spojkou „tak“.) Na s. 60 zůstal nedokončený odstavec pod 1. odrážkou výčtu.

Obsahová stránka:

K obsahové stránce mám několik připomínek. Především se autorka občas vyjadřuje velmi nejasně, např. na s. 5: „Andragogika... se zabývá procesem vzdělávání dospělých jako specifické skupiny vzdělávajících. Edukace... ve spojení s dospělým představuje samostatný edukační proces.“

Nejasné je i chápání vlastní podstaty výchovy a vzdělávání. Na některých místech autorka konstatuje, že ve výchově a vzdělávání se vždy jedná o záměrné působení jednoho člověka na druhého (s. 6), na jiných upozorňuje na různé přístupy k výchově a vzdělávání, ale převažuje u ní pojetí pozitivistické – jako záměrné působení vychovatele směřující k osvojení znalostí dovedností a návyků chovance. Různé přístupy nesrovnává, ani z nich nevyvozuje žádné závěry pro téma práce. Přitom vezmeme-li různé směry zabývající se podstatou výchovy a vzdělávání vážně, přinejmenším z toho vyplyne, že systém dalšího vzdělávání by neměl zahrnout pouze zaměření na růst profesní odbornosti učitele, ale zároveň i kultivaci jeho duchovního rozměru projevující se ušlechtilostí, spravedlností a moudrostí.

Na s. 18 vysvětluje autorka význam latinského slova PIETAS jako spravedlnost.

Na s. 18 jako by dobře nerozuměla rozdíl mezi Patočkou a Komenským spočívající v tom, že Patočka neztotožňuje smysl života s Božím záměrem s člověkem, ale vyrovnává se s ním pomocí výrazu „problematicnost smyslu“ – člověk ho musí hledat, není nikým (ani transcendentně) dán.

S. 19: Prosím, aby autorka vysvětlila větu: „Bytí totiž představuje vyšší výchovný, a tím i ontologický rozměr.

Ptám se, jaký smysl má v práci zařazení podkapitoly 2.3 Etický kodex křesťanského učitele.

S. 35: Autorka považuje závazné obsahy RVP ZV za kompetence (!).

S. 40: Ptám se, jak může být něco profesně povinné s dobrovolnou účastí?

Kap. 3.3 – Statistika DVU - se věnuje převážně obecným statistikám týkajícím se formálního a neformálního vzdělávání dospělých v členských zemích EU, nikoliv dalšímu vzdělávání učitelů. Ani v dalších kapitolách není často jasné, zda autorka píše o dalším vzdělávání učitelů, nebo obecně o dalším vzdělávání.

S. 63, 2. odstavec – o cílech „rozvoje pedagogů“ je nejasný. Ptám se:

- Kdo má klást požadavky na odbornost učitelů
- Jak mají být definovány tyto požadavky
- Od koho a komu má být zajištěna zpětná vazba, silné a slabé stránky koho nebo čeho?
- Co znamená termín „závazky rozvoje“?
- Možnosti čeho?

Smysl práce je nakonec přece jen jasný: Program CŽV by neměl zahrnovat podle autorky pouze profesní rozvoj, ale také etický rozměr práce učitele a rozměr psychologický. Nejkonkrétnější návrhy se však týkají profesní dimenze, nejméně konkrétní je oblast etického vzdělávání. Vynechána je oblast osobnostního rozvoje učitele v širším než pouze etickém rozměru.

Závěr:

Autorka práce se potýkala jak se stylistickými problémy, tak zejména s problémy obsahového rázu. Snaha argumentačně podložit potřebu systému dalšího vzdělávání učitelů, které se zaměří nejen na jejich profesní zdatnost, ale také na rozvoj v oblasti duchovní kultivace osobnosti, jejíž součástí je i etický rozměr osobnosti, však vzhledem k výše uvedeným obtížím nebyla příliš úspěšná.

Navrhovaná známka:

Dobře

Doc., Ph.Dr. Ludmila Muchová, Ph.D.